

KUR'ÂN 'dan

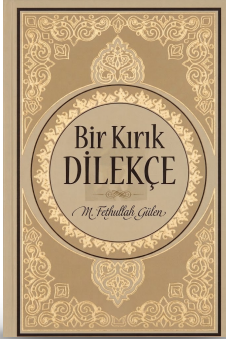
istifade yolları

Bu haftaki sohbetimizin ana fikri;

Günümüz şartlarında daha da az vakit ayrılan Kur'an-ı Kerim' den,
daha fazla nasıl istifade edebiliriz?

Kur'ân-ı Kerîm'i nasıl bir his ile okumalıyız?

Kur'ân-ı Kerîm bize kendisini nasıl açar?

Haftanın Duâsı 5. Duâ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

→ Besmele

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

→ Hamdele

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَي رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

→ Salvele

5. Ey yücelerden yüce Allahımız! Günlerimizin en hayırlısını Sana vâsıl olduğumuz günlerimiz, amellerimizin en hayırlısını son amellerimiz ve ömrümüzün en hayırlı zamanını da hayatımızın son ânları eyle.

Ya Rabbenâ! Senden, şu dünya hayatında bizi her tarafımızdan kuşatan bir âfiyet-i tâmme ve âhirette de Senin teveccüh-ü tâmmını istiyoruz. İstiyoruz, çünkü Sen lütuf, ihsan ve kerem sahibi bir Latîf ü Kerîmsin.

Allahım! Senin kapı kulların olan bizler katiyyen inanıyor ve ümid ediyoruz ki, Sen bizimle oldukça bizler helâke maruz kalmayacak, Rabbimiz Sen isen -ki öyle olduğunda şüphe yok-kulların olan bizler kaybeden olmayacağız.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Okumayı emreden ayet-i kerîme; Alak Suresi 1. âyet;

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾

Yaratan Rabbinin adıyla oku!

Kur'ân-ı Kerîm okumanın Önemi ve Mükafaatı ile ilgili ayet-i Kerîme;

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ

Allah'ın kitabını okuyup ona uyanlar, namazı hakkıyla ifa edenler ve kendilerine nasib ettiğimiz imkânlardan, gizli ve aşikâr olarak hayır yolunda harcayanlar, ziyan ihtimali olmayan bir ticaret umarlar.

Çünkü Allah onlara mükâfatlarını tam tamına verecek, üstelik lütfundan onlara fazlasını da ihsan edecektir

Kur'an Okurken Oluşan Manevi Perde
ilgili ayet-i Kerîme; İsra Suresi 45. Ayet

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا

Sen Kur'ân okuduğun zaman, seninle âhirete
inanmayanlar arasına görünmez bir perde çekeriz.

"Sizin en
hayırlınız,
Kur'an'ı öğrenen
ve öğretendir."

Buhârî, Fezâilü'l-Kur'ân 21; Tirmizî, Fezâilü'l-Kur'ân 15

Kur'an okuyunuz!
Çünkü Kur'an,
kıyamet gününde
kendisini
okuyanlara
şefaatçi olarak
gelecektir.

Müslim, Müsâfirîn 252

"Kim Allah'ın kitabından
bir harf okursa, onun için
bir hasene (sevap) vardır.
Her hasene de on misliyle
karşılık bulur. Ben 'Elif,
Lâm, Mîm' bir harftir
demiyorum; aksine Elif bir
harf, Lââm bir harf, Mîm de
bir harftir."

Tirmizî, Fezâilü'l-Kur'ân 16

Kur'ân ve Vahiy

İlâhî kelâmıdan insanların istifadesi açısından en elverişli tecellî, Kur'ân'ın tecellîsidir. O, insanların dillerine, anlayışlarına, hâllerine ve idraklerine uygun bir konuşma tarzı ve tecellîye sahiptir. Üslûbu, hedef aldığı kitlenin anlayış, algılayış ve idrak düzeylerini gözetir. Dolayısıyla Kur'ân, potansiyel olarak herkesin alıp değerlendirebileceği, istifade edebileceği bir tecellî dalga boyunda –bu tabiri bazı mahzurlardan kaçınma ve bu şekliyle çok mahzurlu olmayacağı mülâhazasıyla kullanıyorum– nazil olmuştur.

Peygamber Efendimiz (sallallâhu aleyhi ve sellem) vahyin iniş esnasında, bizim bildiğimiz âlemden başka bir âleme geçiyor; âdeta bizim âlemimize kapanıyordu. Bu âlemden ayrılıyor, bir başka buuda giriyordu. Bu meselede hususî donanıma sahip olmakla beraber, vahyin ağırlığını çok ciddî hissediyor; o âlemle irtibatın mânevî baskısını yaşıyor; vahyi almadaki zorluğu duyuyordu.

Vahiy alma ameliyesindeki bu ahz u ata (alıp verme) bizim için bir sırdır ve onu tam olarak izah edemiyoruz. Ancak belli benzetmelerle anlamaya ve anlatmaya çalışıyoruz. Meselâ, resep-törler (alıcı aletler) mors alfabesiyle gönderilen değişik sinyalleri harflere ve kelimelere çevirir. Her gelen sinyal bir harfe, kelimeye

denk düşer. Reseptörün başındaki görevli kim olursa olsun belli sinyallerden belirli bazı harf ve kelimeleri alır ve anlar. Vahiy meselesini de, anlamayı kolaylaştırmak için kullanabileceğimiz bu benzetme çerçevesinde değerlendirebiliriz. Hâşâ ve kellâ, teşbih-te hata olmasın, Efendimiz'in (sallallâhu aleyhi ve sellem) mahiyetine yerleştirilen binlerce mânevî reseptör vasıtasıyla her gelen ilâhî sinyal bir kelime olarak alınıyor. Bu inceliği kavrayamayan kimseler, "Efendimize vahiy mânâ olarak geliyor, o da mânâyı kelime kalıplarına ve şekillerine uyguluyor." diyorlar.

Bir ikaz; Bazılarının “Kur’ân’ın mânâsı Allah’tan, kelimeleri Efendimiz’den...” sözlerini duyunca çok üzölmüşüm. Hayır, öyle değöl; “Sadece mânâ vahyediliyor.” diyemeyiz. Her gelen sinyal, bir harfe tekaböl ediyor. Bunlar reseptörlerine gelince asıl mahiyetlerine uygun olarak çözölüyor. Bu konuda da Efendimiz’in mahiyeti kullanılıyor. Hem o öyle bir alma ki, Hz. Peygamberimiz “Rabbim, şu âyeti bir daha söyle.” demiyor. Aksine, vahyi kaçırmmamak için heyecanla ve acele hareket edince ikaz sadedinde “(Resölüm!) Sana vahyedileni unutmmamak için tekrarlarken hemen anında belleyeceğim diye dilini kımıldatma. Çünkü vahyi senin kalbinde toplamak ve onu okutmak Bize ait bir iştir. O hâlde, biz Kur’ân’ı okuduğumuzda, sen de onun okunuşunu izle!”² buyruluyor. Yani âdeta, “Sen sadece konsantreyona bak. O sinyaller senin vücuduna inince asıl kalıplarına dönecek.” deniliyor. Öyleyse vahyi beşerî kalıplara bağlamak kesinlikle yanlıştır.

Az ettiğim buya, meseleyi akla vaktetmek için kullan-

Cevap: Kur'ân-ı Kerim ezelden gelip ebede gittiğinden, onun insanlara bakan menfezleri tevâfuklara her zaman açıktır. Fakat her şeyden önce o, Allah'ın kelâmıdır. Cenâb-ı Hak, bir dönemde konuşmuş ve artık konuşmuyor değildir. O, zaman üstü konuştuğundan, onun kelâmı da zamanı aşkındır ve Kur'ân, kelâm-ı nefsinin bizlerde kelâm-ı lâfzî şeklindeki nebeânından, feyezânından ibarettir. Biz, şartlarını yerine getirirsek, o feyezânı ve nebeânı her zaman ter ü taze duyabiliriz. İnsanların yazdığı yani kitaplar çok geçmeden eskir, bazıları da ölür gider; falan tarihte falanın telif ettiği bir kitap olur; yani, mazi olur o. Kur'ân-ı Kerim için ise mazilik de yoktur, müstakbellik de. O, zaman üstüdür.

Allah'ın
sözün
ezeli ve
hakiki
hali

bolluk
fazlalık
feyiz

kelâmı
lafzî;
harf ve
seslerle
kullara
ifade
bizi

fişkırmıdan

Kur'ân, Hazinesini Kimlere Açar?

Bir üçüncü mesele de şudur: Kur'ân'a itimat etmeniz; Kur'ân'ın Allah'ın kelâmı olduğuna inanmanız ve ona güvenmeniz; yani, sizin davranışlarınıza, hareketlerinize bağlı olarak ortaya koyduğunuz eserlerin sizin teşebbüslerinizle sâdır olmasından daha kat'î bir yakınlıkla, “O Allah'ın kelâmıdır ve onun içinde her şey vardır. O ezelden gelmiştir, ebede gitmektedir.” mülâhazasıyla Kur'ân'a teveccüh etmeniz çok önemlidir. Böyle bir iman ve itimat sayesinde, onu başkalarından çok farklı görür, çok farklı duyarsınız. Bir münasebetle arz etmiştim; siz şu karşıdaki şemâile şöyle bakarsanız, bakışınızı onun üzerine yoğunlaştırırsanız, gözünüzü teksif ettiğinizde şu dış yüzünün arkasında, hemen yarım metre arkada bir tablo daha görebilirsiniz. Onun üçüncü buudunu görürsünüz. Daha bir im'ân-ı nazar eder, bir arka görmeye sıçrarsanız bir buud daha yakalayabilirsiniz. Biraz daha kendinizi zorlarsanız, gözlerinizi teksif ederseniz, bir buud

şemâile;
Efendimiz
asv i
anlatan hat
levhası

daha görebilirsiniz. Ve gördüğünüz buud, bir önceki buuda nispeten biraz daha genişler, büyür, daha bir açılır hatta bu buudda okuduğunuz yazıları o perdede daha rahat okuyabilirsiniz.

İşte, Kur'ân-ı Kerim'e de, **onda bir şeyler bulacağınız itimad**ı ve böyle **ciddî bir inanmışlık içinde baktığınız zaman**, başkalarının filozofça ve mütefekkirane bakmalarının çok ötesinde **şeyler müşâhede edebilirsiniz**. Ümmî de olsanız –ki biz hepimiz bir açıdan ümmî kategorisine dahiliz– çok daha derin şeyler görebilirsiniz. Çok engin şeylere şahit olabilirsiniz. Kur'ân, bir bahr-i bîpâyândır, uçsuz bucaksız bir denizdir. Fakat o kendisine itimat etmeyenlere, güvenmeyenlere karşı cimri ve kıskanç

davranır. Kendi kıt akılları ve eksik idraklerinden dolayı Kur'ân'ı anlamayan, onun lafızlarına takılan, i'rabında hatalar arayan, ona –hâşâ– Efendimiz'in (sallallâhu aleyhi ve sellem) sözü nazarıyla bakan ve Mütetekellim-i Ezelî'den gaflet eden insanlara karşı Kur'ân-ı Kerim cimrice davranır; hazinelerini kıskanır onlardan.

Evet, Kur'ân bazılarına cimri davranır; çünkü onların hakkı yoktur cömertliğe ve semâhate. Onlar semih bir gönülle Kur'ân'a teveccüh etmiyorlar ki, Kur'ân'ın semâhat sağanağına mazhar olsunlar. İçinde bir hazine var, diye bakmıyorlar ki, onun mücevherlerini bulsunlar. Bir şeyler bulacağına inanmayan birisi, altın damarı içerisinde yürüse dahi altına rastlayamaz. Fakat hassas bir insan, bir tanecik emare görse, ne yapar eder damara yol vurup gider ve altına ulaşır.

maz. Fakat hassas bir insan, bir tanecik emare görse, ne yapar eder damara yol vurup gider ve altına ulaşır.

İşte, burada da karşılıklı bir takip etme vardır. Yani, siz Kur'ân'da bir şeyler bulacağınıza inanır, onun âyetlerini hazineyi gösteren işaret taşları gibi bir bir takip ederseniz, o da sizi yakın takibe alır, hazine dairesinin kapısını açık bırakır. Neticede, onun aydınlatıcı tayfları arkasında, filozofların duymadığı şeyleri duyarsınız. Onun için, bazen bir ümmî, tekkedeki bir postnişin, İbn Sina gibi bir dâhinin duyduğunun çok üstünde duymuştur Kur'ân'ı. Farabî sizin köyün çobanı kadar duymamıştır onu. İbn Rüşd, bir fevkalâdeliği olmayan mü'min kadar iman hakikatlerine muttali olamamıştır. Üstad Hazretleri de onlar için "Adî bir mü'min mertebesini ancak kazanmışlardır."⁴ diyor.

Kur'ân-ı Kerim, bazı mevzuları belli bir tertip üzere, hususî surette, etraflıca ve bir irtibat içerisinde ortaya koyarken ve biz anlatılanlardan Hazret-i Şâri'in maksadını anlayarak âyetleri okumaya devam ederken bakıyoruz ki, anlatılan konudan farklı olarak, o işin içinde istidrâdî gibi görünen bir âyet geliyor. Hiç münasebeti yokmuş gibi görünen, akla öyle gelebilecek bir mevzuya geçiliyor. Meselâ, insanın eşine karşı nazik ve lütufkâr davranması gerektiği vurgulanırken bir de bakıyorsunuz, takva dairesine girilmesi emredilerek başka mevzuya geçilmiş gibi oluyor.¹¹ İlk bakışta münasebet yokmuş gibi görünse de, biraz im'ân-ı nazarda bulunulunca görülüyor ki, aslında tam söylenmesi gereken söz, söylenmesi gereken en uygun yerde ifade ediliyor.

Kurân Okuma ile ilgili bir Sahâbe hatırası

Üseyd bin Hudayr ve Meleklerin İnişİ

Sahabeden Üseyd b. Hudayr (r.a.), gece vakti hurma harmanında Bakara Suresi'ni okurken şahlanan atını fark eder. Okumayı bıraktığında at sakinleşir, tekrar okumaya başladığında at yeniden şahlanır. Oğlu Yahya'nın çiğnenmesinden korkup başını gökyüzüne kaldırdığında, bulut gölgesi gibi içinde kandiller yanan bir küme görür.

Ertesi gün durumu Hz. Peygamber'e anlatınca Allah Resûlü (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Onlar seni dinlemeye gelen meleklerdi. Eğer okumaya devam etseydin, sabah olunca insanlar da onları göreceklerdi; melekler onlardan gizlenmeyecekti."
(Buhârî, Fezâilü'l-Kur'ân 15)

Başkalarının çok defa kuru, donuk, aynı konudaki şeyleri üst üste istif ederek meydana getirdiği kitaplardan farklı olarak, Kelâm-ı İlâhî, muhataplarını daima hüşyar tutacak bir üslûp kullanıyor. Ayrıca, her meselevi neticede bir iman esasına bağlıyor; dinin esasâtını tesis ediyor; bu tesiste kullanılması gereken malzemeyi bütünüyle kullanıyor ve neticede de mü'minler için çok önemli bir imanî rüknü hatırlatıyor. Az önce verdiğimiz misale dönecek olursak, eşler arasındaki münasebeti anlatırken birden ahireti, Cennet ve Cehennem'i nazara veriyor ve yapılan iyi ya da kötü amellerin bir karşılığı olduğunu, bu husus düşünülerek davranılması gerektiğini irşad buyuruyor. Dahası, o konuları anlatmanın yanı başında, inandırmanın yollarını da uygun bir şekilde kullanıyor. İnsanları, yolunca ve usûlünce inanmaya sevk ediyor.

Maalesef, günümüzde bazı insanlar, Kur'ân-ı Kerim'e sathî bir nazarla bakıyor; kendi kıt idraklerini ölçü kabul edip yanlış zanlarına göre bir kısım hükümler çıkarıyor; şarkiyatçıların garazlı sözlerini ve belli bir gayeye matuf yazılmış kitaplarını taklit ediyor; senelerdir süregelen bazı meseleler hakkında şüphe hâsıl edecek tartışmaları bir fantezi uğruna yeniymiş gibi tekrar yazıp çiziyorlar. Meselâ; onlara göre, hâşâ ve kellâ, bazı âyetler kendi yerlerine konulmamış; şurada değil de burada olmalıymış; şu âyet buraya münasip düşmüyormuş da şurada olmalıymış. Ne kadar yazık! Kur'ân-ı Kerim'deki hutût-u ilâhiyeyi, münâsebât-ı mâneviyeyi tam sezemediklerinden dolayı, kendi hendeselerine ve felsefelerine göre, "Yüce Kitab"ımız için yeni bir tasnif mülâhazasına giriyorlar.

Kurân Okumada Asgarî Ölçü

en alt
"LiMiT"

Kur'ân Okumada Asgarî Ölçü

Soru: *Kur'ân okumada asgarî bir ölçü var mıdır?*

Cevap: Kur'ân bir nasihat, bir zikir ve bir uyarıcıdır. Ne var ki, Kur'ân'dan istifade edebilmek için, gönüllerin ona karşı açık olması şarttır. Gönlün açık olabilmesi için de, insanın gözünü ona dikmesi ve kulağını ona vermesi gerekir. Nitekim Kelâm-ı İlâhî'de şöyle denilmektedir: “*Bu Kur'ân, kalbi ona açık olanlar ve gözünü Kur'ân'a dikip ona kulak verenler için bir öğüttür.*”¹⁶

Selef-i sâlihîn, Kur'ân okumanın minimumu üzerinde durmuşlar ve her gün bir miktar okunmalı demişlerdir. Bu hususta

¹⁶ Kaf sûresi, 50/37.

Selef-i sâlihîn, Kur'ân okumanın minimumu üzerinde durmuşlar ve her gün bir miktar okunmalı demişlerdir. Bu hususta söylenenleri, “Kur'ân-ı Kerim en hızlı haftada bir, ortalama on beş günde bir, en az ayda bir defa hatmedilmelidir; eğer ayda bir defa olsun hatmedilmiyorsa, Kur'ân metruk sayılır.” şeklinde özetleyebiliriz.

Şu kadar var ki, Kur'ân okunurken, insanın içine sinmeli, okuyan onu düşünmeli ve ondan bir kısım esintiler duymaya çalışmalıdır. Aksi hâlde onu okumuş sayılmaz. Kur'ân-ı Kerim, Efendimiz'in (sallallâhu aleyhi ve sellem) ifadesiyle en az ayda bir defa hatmedilmelidir. Fakat hatim üç beş güne sıkıştırılmamalıdır. Zira o zaman, düşünmeden okunmuş olur. Oysa, Kur'ân baştan sona mülâhaza edilmesi, bir bütün olarak ele alınması ve dikkatle okunması gereken bir kitaptır.

Muhammed İkbal der ki: “Gençlik yıllarımda her sabah namazından sonra iki saat Kur'ân okuyordum. Babam vantiğim

Muhammed ikbal' in Kur'ân-ı Kerîm
okuma ile ilgili hatırası

[Muhammed ikbal kimdir?]

1877 de Pakistanda doğan,
Hindistanda eğitimine başlayıp;
İngiltere Cambridge ve Almanya Münih üniversitesinde
hukuk ve felsefe eğitim alan,
Felsefe alanında doktorası olan,
Mevlana'yı manevi müşid kabul eden,
Pakistan'ın milli şairi ve
Büyük bir islam alimidir.

Muhammed İkbâl der ki: “Gençlik yıllarımda her sabah namazından sonra iki saat Kur’ân okuyordum. Babam yaptığım işi görmesine rağmen her sabah gelip ‘Oğlum, ne yapıyorsun?’ diye soruyor, ben de elimdeki Mushaf-ı Şerif’i gösterip ‘Kur’ân okuyorum’ cevabını veriyordum. Tam iki sene, belki onlarca defa, elimde Mushaf’ı görmesine rağmen ne yaptığımı sordu. Bir gün âdeti üzere tekrar sorunca, ‘Babacığım, biliyorsun ki Kur’ân okuyorum; ama yine de ne yaptığımı soruyorsun. Bir şey mi demek istiyorsun?’ dedim. Babam şöyle cevap verdi: ‘Evladım, evet, biliyorum ki elinde “Kitap” var. Ama ben ona bakmanı değil, onu okumanı istiyorum. Muhammed’im! Kur’ân’ı sana sesleniyor gibi okur ve her âyetten alacağın şeyleri alırsan o zaman gerçekten okumuş olur ve istifade edersin.”

Maalesef, bizim insanımızın okuyuşunda da mânâ ve muhtevaya dikkat edilmiyor. Kur'ân düşünülüyor. Okuyanlar, sadece lafız olarak okuyorlar. Mutlaka onun da bir sevabı vardır. Kur'ân okuyan biri, onun kelimeleri ve harfleri adedince sevap kazanabilir. Hatta bazılarına göre nafile namaz kılmaktansa Kur'ân okumak daha evlâdır. Fakat esas olan onu hem okumak, hem de anlamaya çalışmaktır. İmkânı varsa, hafız olanlar, her gün sabah kalkınca bir cüz Kur'ân okumalı ve o günkü namazlarını o cüzle kılmalıdır. Böylece iki cüz okumuş olurlar. Çok meşguliyetleri yoksa daha çok da okuyabilirler. Evet, insan her

Kur'an Dinleme Sünneti

İbn Mes'ud'un Kur'an Okuyuşu ve Peygamberimizin Gözyaşları

Abdullah b. Mes'ud (r.a.), Kur'an'ı en güzel ve kıraatine uygun okuyan sahabelerdendi. Bir gün Hz. Peygamber (s.a.v.) kendisine "Bana Kur'an oku" buyurur. İbn Mes'ud, "Ey Allah'ın Resûlü! Kur'an sana indirildiği halde onu sana ben mi okuyayım?" diye sorunca Peygamberimiz, "Ben Kur'an'ı başkasından dinlemeyi de çok severim" der.

İbn Mes'ud, Nisâ Suresi'ni okumaya başlar. Ne zaman ki "Her ümmetten bir şahit getirdiğimiz ve seni de onların üzerine şahit yaptığımız zaman halleri nasıl olacak?" mealindeki 41. ayete gelir, Hz. Peygamber "Şimdilik bu kadar yeter" buyurur. İbn Mes'ud dönüp baktığında Allah Resûlü'nün gözlerinden yaşlar boşaldığını görür. (Buhârî, Fezâilü'l-Kur'ân 33)

**Kur'ân-ı Kerîm okuma uslubumuz
nasıl olmalı?**

Hüzün ve Kur'ân âdeta birbirini tamamlayan iki kelime. Kur'ân hüznle inmiştir. Allah Resûlü (sallallâhu aleyhi ve sellem) bir hadislerinde buna işaretle buyurur ki; *"Kur'ân-ı Kerim'in en güzel tilaveti ciddi bir hüzün içinde okunanıdır."*²³ Şahsen ben, ruhsuz Kur'ân okumanın insanımızı duygusuz hale getireceğine inanıyorum. Kur'ân'ı anlamak, Kur'ân ile dirilmek, onun özünde derinleşmeye bağlıdır. Kur'ân'ın sadece ibare ve lafızları ile ilgilenenler sevap kazansalar bile sevaba açık bir topluluk hâline gelemeyiz. Bir başka tabirle, Kur'ân'ı muhtevasına uygun şekilde anlayıp hayatlarına hayat kılamazlar. Evet, Kur'ân'la münasebetimiz açısından asıl mesele kalb, şuur, irade, idrak ve hislerimizle ona yönelebilmek ve benliğimizin bütün buutlarıyla onu duyabilmektir. İşte böyle bir yöneliş ve duyuş sayesinde Allah'ın (celle celâluhu) bize seslendiğini hisseder, suya ve ziyaya ulaşmış rüşeymler gibi birdenbire yeşeririz. Okuduğumuz âyetin her

kelimesinde, her cümlesinde farklı derinliklere erer; aynı anda bir yandan ruhumuzun atlasını temâşâ ederken, diğer yandan göklerin haritasını müşâhede etme ufkuna ulaşırız.

Âcizane kanaatim, Kur'ân okuma tam mânâsıyla bilinmiyor. Onun için bu meselenin çok ciddî olarak ele alınması gerekir. Çünkü Kur'ân'ı kaide ve kurallarına uygun şekilde okuma; onu içte duyma, mânâ ve muhtevasına vakıf olma, derinliklerine nüfuz edebilme kadar önemlidir.

- Kur'ân'ı doğru okumak için üç şeyin çok önemli olduğunu söyleyebilirim. **Birincisi, bir fem-i muhsinin** (okuyuşu düzgün bir hoca) rahle-i tedrisine oturma. Yani mutlaka işin uzmanından ders alma. Kur'ân okumak sadece harfleri bilmek değildir. Ben kendi kendime Fransızca öğrenmişim; öğrenmişim, ama nasıl konuşuyordum Allah bilir. Bir ara İngilizce de çalıştım. Bir gün Rahmetli Tuzcu Cahid Bey bana, “Hocam! Türkçe gibi İngilizce konuşuyorsun” dedi ve ben o gün İngilizce öğrenmeyi bıraktım. Harf ve kelimeleri aslına uygun şekilde telaffuz, ancak işin uzmanının önüne diz çökmekle öğrenilir. **İkincisi, talim esnasında doğru telaffuz için insanın kendini zorlaması.** Meselâ mahâric-i hurufa (harflerin mahreçleri) çalışırken bizim kıraat hocamız kendisini ve bizleri çok zorlardı. Öyle ki, “dat” harfini gösterirken parmağını damağına koyardı. Bu ilk bakışta tekellüf gibi görünse de belli bir müddet sonra alışıyor insan. **Ve üçüncüsü,**
3. **kulak dolgunluğu.** Bu da, Kur'ân'ı tekellüfsüz okuyan hafızları çok dinlemekle olur.
-

Hergün bir cüz okuyamasak, hafta bir hatim bitiremesek bile, yapmamız gereken nedir?

İnsan her

gün Kur'ân-ı Kerim için belli bir süre ayırmalı, onu okumaya ve anlamaya gayret göstermeli.

Efendimiz, ümmetine ait negatif görüntülerden birini dile getirirken, “*Onlar bir vadide, Kur'ân ayrı bir vadidedir.*”¹⁷ buyurmuştur. Maalesef, en az beş asırdır, Müslümanlar böyle bir mahrumiyetin cenderesi içinde bulunuyorlar. Geleceğin fikir işçilerinin vazifelerinden biri de Kur'ân'ın bu gurbetine son vermektir.

Gerektiği Gibi Okuyamıyorum, Ne Yapmalıyım?

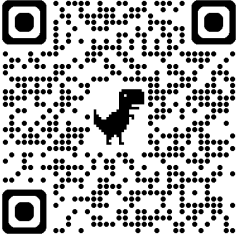
O ufka ulaşamayanlar Kur'ân okumasın mânâsına söylemiyorum bunları. Çünkü, nefis ve şeytan bazılarını kandırıp “Madem istenen seviyede yapamıyorsun, öyleyse Kur'ân okumanın ne mânâsı, ne faydası var” diyebilir. Hayır, mutlaka Kur'ân okuyalım; her şeye ve onca eksiğimize rağmen okuyalım. Ama esas olan hem duygu ve düşüncede hem de usûlde doğru dürüst okumaktır. Bir öğrenci, hocasının önünde ders anlatırken nasıl bir hassasiyet ve titizlikle davranır, kullanacağı kelimeleri nasıl bir saygıyla seçer ve telaffuz ederse, biz de Kur'ân tilavet ederken, Allah'tan aldığınız bir şeyi yine O'na iade ediyor gibi, Efendimiz'den duyduğunuz bir hususu Efendimiz'in huzurunda tekrarlıyor gibi bir ruh haletini yakalamaya çalışmalıyız.

Kur'ân-ı Kerîm dinleme ile ilgili Hocaefendi'nin hatırası...

(video açılmaz ise karekoda tıklatın)

Konu ile alakalı Video

HERKES KUR'AN-I KERİM' İ
KENDİSİNE İNMIŞ GİBİ OKUMALI
(Muhterem Fethullah Gülen
Hocaefendi,Bamteli)

*12 dakikalık video. Mümkünse tamamı dinlenmeli .
değilse dk 07.30 dan itibaren dinlenebilir.*

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ (1) إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ (2) إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ (3)

Bismillahirrahmânirrahîm.

1- Ve'l- Asr

2- İnnel innsâne le fî husr

3- İllellezîne âmenuu ve amilu's-sâlihâti

ve tevâsav bi'l-hakki ve tevâsav bi's-sabr